

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

11. aprill 1969

Nr. 15 (180)

4. aastakäik

SISUKORD

I

162. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. A. Tšernovi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

163. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus rahvakunstiettevõtete peakunstnike (kunstiliste juhtide) ja I, II ning III kategooria kunstnike ametikohtade kohta.
164. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta.
165. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus kuurordimaksu võtmise kohta.
166. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest ettevõtete ja organisatsioonide töötajatele makstavate preemiade suuruse kohta.
167. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1966. a. määruse nr. 61 kehtivuse pikendamise kohta.
168. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hooldamise ja remondi parema organiseerimise abinõude kohta.
169. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ettevõtte või organisatsiooni töö aasta üldtulemuste eest materiaalse ergutamise fondist makstava tasu välisdamise kohta töötavatele pensionäridele pensionide maksmisel arvesse võetavast töötasust.
170. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV valitsuse otsuste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta seoses elamu-ekspluatatsiooni organisatsioonide finantseerimise uue korra kehtestamisega.

AR Fr. A. Proizwadi nim.
Eesti MSV Riiklik
Raamatukogu

31386

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

162 Sm. A. Tšernovi autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka pedagoogilise tegevuse ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning seoses kuuekümnenda sünnipäevaga autasustada Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi kateedrijuhatajat dotsent Apolloni Foma p. Tšernovi Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜURISEPP
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 7. aprillil 1969.

II

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

163 Rahvakunstiettevõtete peakunstnike (kunstiliste juhtide) ja I, II ning III kategooria kunstnike ametikohtade kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Sisse seada rahvakunstiettevõtetes peakunstnike (kunstiliste juhtide), samuti I, II ja III kategooria kunstnike ametikohad.
2. Kinnitada juurdelisatud «Rahvakunstiettevõtete kunstnikele kategooriate määramise ja nende töö tasustamise korra põhimäärus».

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 10. märtsil 1969. Nr. 101.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
10. märtsi 1969. a. määrusega nr. 101

Rahvakunstiettevõtete kunstnikele kategooriate määramise ja nende töö tasustamise korra**p õ h i m ä ä r u s**

1. Rahvakunstiettevõtte kunstniku ametikohale võib määrata töötaja, kellel on vastav ettevalmistus.

Kunstnik peab hästi tundma vähemalt üht rahvakunstiliiki ja suunama rahvakunstimeistrite loomingulist ning praktilist tööd.

2. Rahvakunstiettevõtete kunstnikele nähakse ette töö tasustamise III, II ja I kategooria.

Ettenähtud kategooriad määratakse kunstnikele, kellel on kõrgem või kesk-eriharidus, ning praktikutele, kellel eriharidus puudub, kuid kellel on suured töökogemused uute tooteliikide, jooniste ja mudelite loomises.

III, II ja I kategooria kunstniku kvalifikatsiooni määrab vastavalt nimetatud nõuetele ettevõtte kunstinõukogu ja kinnitab ettevõtte juhtija oma käskkirjaga kooskõlastatult ametiühingu kohaliku komiteega.

3. Rahvakunstiettevõtetes töötavatele vastavate kvalifikatsioonikategooriate kunstnikele esitatavad põhinõuded:

1) kunstnik peab iseseisvalt lahendama uute toodete kunstilise kujundamise, loovalt kasutama rahvakunsti traditsioone toodete valmistamisel ja kujundamisel, samuti töötama rahvakunstimeistrite uute toodete tootmisse juurutamiseks;

2) kunstnikul peab olema tööstaaž oma erialal vähemalt:

	Kõrgema ja kesk-eriharidusega isikutel	Kunstnikel-praktikutel
III kategooria kunstnikel	1 aasta	2 aastat
II kategooria kunstnikel, kes töötavad		
III kategooria kunstniku ametikohal	2 aastat	3 aastat
I kategooria kunstnikel, kes töötavad		
II kategooria kunstniku ametikohal	2 aastat	4 aastat

3) kunstnike töö tasustamise kategooria määramisel võetakse arvesse, et kõigist aasta jooksul väljatöötatud tootenäidistest on ettevõtte kunstinõukogu vastu võtnud ja tootmisse juurutamiseks soovitanud: I kategooria puhul vähemalt 80%, II kategooria puhul 70% ja III kategooria puhul 60%;

4) kunstnikud peavad täitma neile kinnitatud tööplaanid.

4. Kunstnikele, kes ilmutavad erilisi loominguilisi võimeid uute tooteliikide loomises ja kujundamises ning rahvakunstimeistrite nende toodete tootmisse juurutamises, mis on saanud kunstinõukogude kõrged hinnangud, võib määrata kõrgema kategooria ka praktilise töö väiksema staaži puhul eelmisel ametikohal.

5. Kui kunstnik läheb üle tööle teise ettevõttesse või organisatsiooni, määratakse töö tasustamise kategooria uuesti korras, mis on käesolevas põhimääruses ette nähtud.

Kui kunstnik viiakse ühest ettevõttest üle teise ettevõttesse tööle oma erialal, on kõrgemalseisval organisatsioonil õigus säilitada kunstnikule kategooria, mis on talle eelmises töökohas määratud.

6. Kunstnikele, kellel puudub tööstaaž oma erialal, määratakse kuni kvalifikatsioonikomisjoni poolt talle III kategooria määramiseni ametipalga alammäär, mis on nendele töötajatele III kategooria järgi ette nähtud.

7. Rahvakunstiettevõtete kunstnikele määratakse järgmised kuu-ametipalgad rublades:

III kategooriale — 80—100

II kategooriale — 90—110

I kategooriale — 110—120

8. Vanemkunstniku ametikoht seatakse rahvakunstiettevõtetes sisse, kui tema alluvuses on 2—3 kunstnikku.

Vanemkunstniku ametikohale võib määrata I kategooria kunstniku.

Vanemkunstnikule määratakse ametipalk 120—130 rubla.

9. Rahvakunstiettevõtetes võib sisse seada peakunstniku (kunstilise juhi) ametikoha, kuhu võib määrata I kategooria kunstniku.

Ametipalgad peakunstnike (kunstiliste juhtide) ametikohtadel, mis rahvakunstiettevõtetes sisse seatakse, määratakse olenevalt ettevõtte grupist juhtivate ja insener-tehniliste töötajate töö tasustamise alal järgmiselt:

I grupp — 180—200 rubla

II grupp — 160—180 rubla

III grupp — 145—160 rubla

IV grupp — 130—145 rubla

V grupp — 110—130 rubla

VI grupp — 100—115 rubla

Seejuures ei tohi töö tasustamise IV gruppi arvatud rahvakunstiettevõtetes, kus rakendatakse puidutööstuse ja mittemaakseid ehitusmaterjale kaevandavate ja töötlevate ettevõtete töötajate ametipalkade skeeme, peakunstnike (kunstiliste juhtide) ametipalgad olla kõrgemad ettevõtete peainseneride ametipalkadest.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

164 Üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kindlaks määrata 1969. aastaks sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide poolt teedefondi tehtavate eraldiste määrad vastavalt lisale.

Kolhoosid eraldavad igal aastal teedefondi 1% rahalisest aastaüldtulust ning ETKVL-i ettevõtted ja majandusorganisatsioonid igas kvartalis 0,2% ettevõtte hulgihindadega realiseeritava toodangu ja jaekaubakäibe plaanilisest mahust, kaasa arvatud ühiskondliku toitlustamise ettevõtete kaubakäive.

2. Linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed võivad kohalikest tingimustest olenevalt üksikutele kolhoosidele kindlaks määrata teedefondi tehtavad eraldised 0,5—1,5% ulatuses kolhooside rahalisest aastaüldtulust, vähendamata seejuures käesoleva määruse punktis 1 ettenähtud eraldiste-protsenti kogu rajooni kohta.

3. Lubada Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel diferentseerida eraldiste määrad käesoleva määruse lisas loetletud ettevõtete ja organisatsioonide vahel, vähendamata seejuures kogu ministeeriumile või keskasutusele kindlaksmääratud eraldiste-protsenti.

4. Lugeda kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. novembri 1968. a. määruse nr. 394 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1967. a. määruse nr. 521 osalise muutmise ja selle kehtivuse pikendamise kohta» (ENSV Teataja 1968, nr. 47, art. 367) punkt 1 ja punkti 2 alapunkt 1.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 17. märtsil 1969. Nr. 118.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
17. märtsi 1969. a. määruse nr. 118
juurde

Teedefondi tehtavate eraldiste määrad 1969. aastaks

Maksjad	Eraldiste määrad
1	2
Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi tööstusettevõtted	0,07% realiseeritava toodangu plaanilisest mahust ettevõtte hulgihindades
Eesti NSV Kergetööstuse Ministeeriumi ja Eesti NSV Toiduainete Tööstuse Ministeeriumi tööstusettevõtted	0,1% realiseeritava toodangu plaanilisest mahust ettevõtte hulgihindades
Ülejäänud tööstusettevõtted (olenemata alluvusest)	0,15% realiseeritava toodangu plaanilisest mahust ettevõtte hulgihindades
<p>Märkus. Vabastatud on sideettevõtted ja raudtee-, mere-, jõe- ning õhustranspordi ettevõtted ja organisatsioonid nende põhitegevuse osas, samuti NSV Liidu Kaitseministeeriumi ettevõtted ja organisatsioonid.</p>	
Isemajandavad autotranspordiorganisatsioonid	0,15% plaanilistest eksploatatsioonituludest

1	2
Ehitus-, remondi- ja ehitus- ning remondiorganisatsioonid (kaasa arvatud kolhoosidevahelised)	0,15% oma jõududega tehtavate tööttevõtutööde plaanilisest mahust
Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandus- tehnika» ettevõtted ja organisatsioonid	0,15% realiseeritava toodangu plaanilisest mahust ettevõtte hulgihindades ja oma jõududega tööttevõtu korras tehtavate ehitus- ja montaaž- tööde mahust; 0,05% ladude kaudu realiseerimishindadega toimuvast realiseerimisplaanist
Riiklikud kaubandusorganisatsioonid	0,05% plaanilisest jaekaubakäibest, kaasa arvatud ühiskondliku toitlustamise ettevõtete kaubakäive
Varustus- ja turustusorganisatsioonid	0,05% realiseerimishindadega ladude kaudu toimuva realiseerimise plaanilisest mahust
Sovhoosid	0,5% kehtivate hindadega realiseeritava toodangu plaanilisest mahust

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

165 Kuurordimaksu võtmise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. veebruari 1969. a. määrusele nr. 155 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. märtsi 1960. a. määruses nr. 335 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1960. a. määrus nr. 148) ettenähtud kuurordimaksu võetakse kõigilt kuurortides asuvatelt sanatooriumidelt (välja arvatud tuberkuloosi- ja lastesanaatoriumid), puhkekodudelt ja pensionaatidelt, kaasa arvatud puhkeasulad ja -baasid, olenemata nende ametkondlikust alluvusest.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 17. märtsil 1969. Nr. 120.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

166

Vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest ettevõtete ja organisatsioonide töötajatele makstavate preemiade suuruse kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. veebruari 1969. a. määrusele nr. 125 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Kehtestada, et ettevõtete ja organisatsioonide töötajatele Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. jaanuari 1967. a. määruses nr. 39 (ENSV Teataja 1967, nr. 7, art. 40) ettenähtud preemiad vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ja riiklikku fondi andmise eest makstakse välja preemia suuruse vähendamiseta, mis on ette nähtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1968. a. määruse nr. 415 punktis 19.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 17. märtsil 1969. Nr. 121.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

167

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1966. a. määruse nr. 61 kehtivuse pikendamise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. veebruari 1969. a. määrusele nr. 152 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Pikendada 1969. aastaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1966. a. määruse nr. 61 (ENSV Teataja 1966, nr. 6, art. 34) kehtivust.

Mineraalväetisi, tooraineid nende tootmiseks ja keemilisi taimekaitsevahendeid väljalaskvate ettevõtete töötajaid premeeritakse nende ettevõtete üleplaanalise kasumi summadest, plaanilist kahjumit andvate ettevõtete töötajaid aga premeeritakse summadest, mis saadakse toodangu omahinna alandamisest plaanilise omahinnaga võrreldes.

Preemiad maksta välja nende suuruse vähendamiseta, mis on ette nähtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1968. a. määruse nr. 415 punktis 19.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 19. märtsil 1969. Nr. 124.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

168 Kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hooldamise ja remondi parema organiseerimise abinõude kohta**Väljavõte:**

Kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hooldamise ja remondi parema organiseerimise eesmärgil ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusele 10. oktoobrist 1968. a. nr. 790 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Moodustada 1969. a. I kvartalis Eesti NSV Teenindusministeeriumi alluvuses isemajandav iseseisev spetsialiseeritud organisatsioon «Autoteenindus» kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehniliseks hooldamiseks ja remontimiseks.

Määrata kindlaks, et nimetatud spetsialiseeritud organisatsioon:

tagab autode tehnilise hooldamise baasi rajamise, juhib tehnilise hoolduse jaamade, motellide ja teiste kodanikele kuuluvaid transpordivahendeid (sõiduautosid, mootorrattaid, mootorkärusid, motorollereid jt.) hooldavate ja remontivate ettevõtete tööd;

organiseerib igasuguste teenustööde tegemise kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hooldamise, remontimise ja hoidmise valdkonnas, samuti nende transpordivahendite garantiiremondi neid tootnud tehastega sõlmitud lepingute alusel;

tagab tehnilise hoolduse jaamade, motellide ja teiste kodanikele kuuluvate transpordivahendite hoolduse ja remondi ettevõtete materiaaltehnilise varustamise.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Naftasaaduste Varustuse ja Turustuse Peavalitsusel:

1) tagada, et lähemal aastail rajataks linnades, alevites ja maanteedes ääres laialdaselt bensiinjaamu, et rahuldada täielikumalt kodanike vajadusi neile kuuluvate sõidukite hooldamise suhtes ning organiseerida kuurortides, kus praegu bensiinjaamad puuduvad, samuti linnades, kus bensiinjaamade võimsus on ebapiisav, kodanikele kuuluvate transpordivahendite tankimine ränd-bensiinjaamade vahendusel;

2) tagada spetsialiseeritud organisatsiooni «Autoteenindus» häireteta varustamine bensiini ja määrdematerjalidega vajalikus sortimendis ja väikepakendis;

3) tagada, et üldkasutatavates bensiinjaamades müüdaks sõiduautode ja teiste kodanikele kuuluvate transpordivahendite esmajärgulise tähtsusega varuosi ning autotarbeid, aga samuti tehtaks transpordivahendite valdajaile mõningaid teenustöid (kummide täispumpamine, vee, piduri- ja akumulaatorivedeliku juurdevalamine jne.);

4) kehtestada kord, et kodanikele kuuluvate transpordivahendite tankimine bensiiniga, õli juurdevalamine ja muud tööd tehakse kõigis bensiinjaamades nende jaamade töötajate poolt tasu eest.

5. Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel vaadata läbi ja kinnitada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Naftasaaduste Varustuse ja Turustuse Peavalitsuse poolt väljatöötatud tariifid (hinnad) bensiinijaamades osutatavate teenuste eest.

6. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Teenindusministeeriumil näha ette rahvamajandusplaanides:

1) lähemal aastail linnades, alevites ja maanteede ääres tehnilise hoolduse jaamade, motellide, pesemispunktide, garaažide ja teiste objektide loomine, et rahuldada täielikumalt kodanike vajadusi neile kuuluvate transpordivahendite hooldamise valdkonnas. Seejuures pidada silmas, et aastatel 1970—1973 tuleb rajada:

kodanikele kuuluvate autode tehnilise hoolduse ja remondi jaamad Tallinnas (lisaks olemasolevatele), Tartus, Narvas, Kingissepas, Haapsalus, Viljandis, Rakveres ja Pärnus (laiendades olemasolevat);

kodanikele kuuluvate autode tehnilise hoolduse punktid Tallinnas (lisaks praegustele), Valgas, Otepääl, Mustvees, Kärđlas, Elvas, Põlvas, Narva-Jõesuus ning Võsul ja Valgerannas;

2) tehnilise hoolduse jaamadele autode ja mootorrataste eraldamine, et anda transpordivahenditele tehnilist abi teedel;

3) materiaalsete ressursside tagamine kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hooldamise ja remondi ettevõtete ja objektide ehitamiseks tsentraliseerimata finantseerimisallikate ja pangakrediidi arvel;

4) koos Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga kodanikele kuuluvate transpordivahendite mootorite kapitaalremondi tsentraliseerimine, pidades silmas, et transpordivahendite valdajate vajadused rahuldataks;

5) kodanikele kuuluvate sõidukite hooldamiseks ettenähtud tehnilise hoolduse ja remondi jaamade, motellide, bensiinijaamade, pesemispunktide ja muude objektide projekteerimine.

7. Eesti NSV Teenindusministeeriumil:

1) laiendada linnades ja kuurortides kodanikele kuuluvate sõiduautode ja muude transpordivahendite tasuliste lühi- ja pikaajalise parkimise platside võrku.

8. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) arutada läbi ja lahendada kehtiva korra alusel kodanikele kuuluvate transpordivahendite tasuliste parkimisplatside üleandmine teiste organisatsioonide alluvusest spetsialiseeritud organisatsiooni «Autoteenindus» alluvusse;

2) eraldada kehtiva korra järgi maa-alad kodanikele kuuluvate sõiduautode ja muude transpordivahendite kooperatiivgaraažide ja parkimisplatside rajamiseks linnades ja alevites, üldreeglina rajoonides, kus on heakorrastatud sõidu- ja juurdepääsuteed, veevärk, kanalisatsioon ja elek-

ter, aga samuti näha ette kodanikele kuuluvate transpordivahendite parkimisplatside rajamine tööstus-, kaubandus- ja muude ühiskondlike hoonete juurde;

3) 1969. aastal arutada läbi ja kinnitada linnade ja alevite elamurajoonidesse autode parkimisplatside ja autogaraažide paigutamise perspektiivplaani.

Kehtestada kord, et transpordivahendite kooperatiivgaraažide ja parkimisplatside juurdepääsuteed ning maa-alused kommunikatsioonid tuleb rajada linnade ja alevite heakorramiseks eraldatavate summade arvel.

9. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel:

1) linnade generaalplaanide ning linnade elamu- ja tööstusrajoonide detailse planeerimise ja hoonestamise projektide väljatöötamisel ja linnade hoonestamisel võtta arvesse transpordivahendite pargi kasvuperspektiivi ning tagada, et ratsionaalselt paigutataks ehitiste kompleksid, mis on seotud elanikele transpordivahendite müümisega, kodanikele kuuluvate sõidukite tehnilise hooldamise, hoidmise, remontimise ning kütte- ja määr-dematerjalidega tankimisega. Vajaduse korral rajada need ehitised maa alla, sealhulgas ka projekteeritavate suurehitiste ja ühiskondlike rajatiste alla;

2) varustada organisatsioon «Autoteenindus» kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hooldamise punktide ökonoomsete tüüpprojektidega.

10. Kodanikele kuuluvate transpordivahendite hooldamiseks ettenähtud tehnilise hoolduse ja remondi punktide ehitamine teha üldreeglina ülesandeks linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumi remondi- ja ehitusvalitsustele, Tallinnas — Eesti NSV Teenindusministeeriumile, kodanikele kuuluvate transpordivahendite hooldamiseks ettenähtud suurte tehnilise hoolduse ja remondi jaamade, motellide, bensiinjaaamade ja muude objektide ehitamine aga Eesti NSV Ehitusministeeriumile.

12. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil näha ette üldriikliku tähtsusega autoteede äärde rajatavate transpordivahendite tehnilise hoolduse ettevõtete ja objektide ehitamine nende teede ehitamise ja rekonstrueerimise projektides ja eelarvetes.

Autoteede väljaehitamise üldises kompleksis rajatavate tehnilise hoolduse jaamade ja bensiinjaaamade ehitamine ja nende käikulaskmine peab toimuma üheaegselt autoteede eksploatatsiooni andmisega.

13. Eesti NSV Sideministeeriumil varustada rajatavad kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hoolduse ja remondi jaamad nende eksploatatsiooni andmise ajaks telefonidega.

14. Lubada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Naftasaaduste Varustuse ja Turustuse Peavalitsusel luua elanikkonna teenindamisega tegelevate allettevõtete töötajate premeerimiseks naftaturustuse organisatsioonides tsentraliseeritud fondid nende töötajate ergutamiseks, kes

on võtnud osa uute teenindusliikide ja -vormide organiseerimisest ja rakendamisest. Preemia suuruseks on üks protsent summast, mis laekub väikepakendis naftasaaduste ning autode ja mootorrataste varuosade müügist elanikkonnale ja kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilisel hooldamisel tehtud teenustööde eest.

15. Eesti NSV ministriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et:

1) ministriumid ja keskasutused, kelle alluvuses on tehnilise teenindamise jaamu, autotranspordi- ja autoremondiettevõtteid ja vastavate seadmetega varustatud garaaže, peavad tagama seni, kuni luuakse kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehnilise hoolduse ja remondi laialdane spetsialiseeritud baaside võrk, oma allettevõtetes kodanikele kuuluvate sõiduautode ja nende agregaatide, mootorrataste, motorollerite ja mootorkäru tehnilise hooldamise ja remontimise tariifide (hindade) alusel, mis kehtivad antud oblastis, krais, vabariigis nende teenindusliikide osas, ja kooskõlastatult nende liiduvabariikide ministrite nõukogudega, mille territooriumil antud ettevõtted asuvad, kehtestama transpordivahendite valdajaile teenustööde tegemise korra.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 20. märtsil 1969. Nr. 129.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

169 Ettevõtte või organisatsiooni töö aasta üldtulemuste eest materiaalse ergutamise fondist makstava tasu välistamise kohta töötavatele pensionäridele pensionide maksmisel arvessevõetavast töötasust

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. märtsi 1969. a. määrusele nr. 169 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Kehtestada, et planeerimise ja majandusliku stimuleerimise uuele süsteemile üleviidud ettevõtete ja organisatsioonide töö aasta üldtulemuste eest materiaalse ergutamise fondist makstav tasu välistatakse töötavatele pensionäridele iga liiki pensionide maksmisel arvessevõetavast töötasust.

Käesolevat määrust kohaldada pensionide maksmisel 1969. aasta jaanuarist alates.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 24. märtsil 1969. Nr. 136.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

170**Eesti NSV valitsuse otsuste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta seoses elamu-ekspluatatsiooni organisatsioonide finantseerimise uue korra kehtestamisega**

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1967. a. määrusega nr. 487 «Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1967, nr. 53, art. 455) ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. detsembri 1968. a. määrusele nr. 1039:

1) tunnistada kehtetuks Eesti NSV valitsuse otsused vastavalt juurdelisatud loetelule;

2) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1955. a. määruse nr. 238 «Eesti NSV majanduse riikliku planeerimise ja finantseerimise korra muutmisest ning Eesti NSV ministritele lahendamiseks antavatest küsimustest» punkti 8 alapunkt «a» sõnastada järgmiselt:

«a) ümber jaotada elamu-ekspluatatsiooni organisatsioonide vahel vahendite vaba jääk, mis tekib pärast elamufondi ekspluateerimise kõikide kulude katmist (välja arvatud kulutused kapitaalremondiks) ja kehtestatud korras vahendite suunamist stimuleerimisfondide moodustamiseks.»

2. Elamufondi kapitaalremondiks ettenähtud vahendite elamumajanduse vajadusteks kulutamist käsitlevate normatiivaktide vastastikuseks kooskõlastamiseks ja nende paljuse likvideerimiseks sõnastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1967. a. määruse nr. 487 «Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1967, nr. 53, art. 455) punkti 5 alapunkt 6 järgmiselt:

«6) lubada Eesti NSV ministriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel, samuti ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel, kellel on elamuid, kulutada igal aastal kuni 10 protsenti elamufondi kapitaalremondiks ettenähtud vahenditest elamumajanduse remondi-, transpordi- ja varustusorganisatsioonide ning elamufondi remondiks vajalike ehitusmaterjale ja -detailide tootvate ettevõtete põhifondide (välja arvatud elamute ja ühiselamute ehitamine) ja käibefondide organiseerimiseks ja täiendamiseks, samuti majavalitsuste töökodade ja laorumide ehitamiseks ja rekonstrueerimiseks ning nendele remondiseadmete, inventari ja tööriistade soetamiseks.

Kohalike tööraha saadikute nõukogude elamumajanduses võib nimetatud summasid kasutada ka alluvate remondi- ja ehitusorganisatsioonide põhi- ja käibefondide täiendamiseks.»

3. Eesti NSV ministriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

1) säilitas NSV Liidu Kaubandusministeeriumile, Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule, kaubandusvõrku omavatele ministeeriumidele ja kesk-asutustele õiguse vajaduse korral teha kapitaalremonti renditavatele kaupluste- ja laoruumidele summade arvel, mis on ette nähtud nende ruumide eest tasumiseks vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. septembri 1953. a. määrusele nr. 2444 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. novembri 1953. a. määrus nr. 785);

2) säilitas mitteiluruumide üüritasu kasutamise korra sõjaväeosade ja NSV Liidu Kaitseministeeriumi asutuste majades, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1967. a. korraldusega nr. 240.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 7. aprillil 1969. Nr. 156.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
7. aprilli 1969. a. määrusega nr. 156

Eesti NSV valitsuse kehtivuse kaotanud otsuste loetelu

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1949. a. korraldus nr. 665-k.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. märtsi 1951. a. määruse nr. 155 «Eesti NSV tönduskooperatsiooni ehitus-remondiartellide kontrollimise tulemustest» punkti 3 alapunktid «a», «b» ja «c» ning punkt 4.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuli 1957. a. määruse nr. 251 «Abinõudest riikliku elamufondi paremaks ekspluateerimiseks ja säilitamiseks» (ENSV Teataja 1957, nr. 14, art. 126) punktid 3, 4 ja 17.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. mai 1959. a. määruse nr. 183 «Riikliku elamufondi tehnilise seisukorra parandamise ja heakorrastamise töstmise abinõudest» (ENSV Teataja 1959, nr. 28, art. 156) punktid 2 ja 3.

5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. septembri 1959. a. korralduse nr. 1246-k punkt 1.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. detsembri 1965. a. määruse nr. 543 «Eesti NSV 1966. aasta riigieelarve kohta» punkti 28 alapunkt 9.

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1967. a. määruse nr. 488 «Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV ministeeriumide ja kesk-asutuste ning vabariikliku alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada» punkt 34.

Öiend

«Eesti NSV Ülemnõukogu ja Valitsuse Teatajas» 1969. a. nr. 10, lk. 159, art. 121 teine lõik lugeda järgnevalt:

«tööliste ja teenistujatele, kes ühe kuu jooksul pärast töölt vallandamist mõjuvatel põhjustel on tunnistanud ajutiselt töövõimetuks tuberkuloosi haigestumise tõttu;»

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
1 trükipoogen. Tellimuse nr. 427.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

«Eesti NSV Ühiskondliku ja Kultuurilise Aedanduse ja Kaitse Ministeeriumi määruse nr 100, 1953. a. märtsi 10. päeva»

«Eesti NSV Ühiskondliku ja Kultuurilise Aedanduse ja Kaitse Ministeeriumi määruse nr 100, 1953. a. märtsi 10. päeva»

«Eesti NSV Ühiskondliku ja Kultuurilise Aedanduse ja Kaitse Ministeeriumi määruse nr 100, 1953. a. märtsi 10. päeva»

«Eesti NSV Ühiskondliku ja Kultuurilise Aedanduse ja Kaitse Ministeeriumi määruse nr 100, 1953. a. märtsi 10. päeva»

Talumaajanduse ja Kaitse Ministeeriumi määruse nr 100, 1953. a. märtsi 10. päeva

1953. a. märtsi 10. päeva

«Eesti NSV Ühiskondliku ja Kultuurilise Aedanduse ja Kaitse Ministeeriumi määruse nr 100, 1953. a. märtsi 10. päeva»

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1951. a. korraldus nr 565-1.
2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. märtsi 1951. a. määruse nr 100, 1951. a. märtsi 3. päeva»
3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1951. a. määruse nr 100, 1951. a. märtsi 17. päeva»
4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. märtsi 1951. a. määruse nr 100, 1951. a. märtsi 14. päeva»
5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. septembri 1951. a. korraldus nr 1346-k punkt 1.

6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. detsembri 1951. a. määruse nr 100, 1951. a. detsembri 3. päeva»

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1951. a. määruse nr 100, 1951. a. augusti 2. päeva»

Kontrollseksemplar

INDEX 1953

«Eesti NSV Ühiskondliku ja Kultuurilise Aedanduse ja Kaitse Ministeeriumi määruse nr 100, 1953. a. märtsi 10. päeva»